

гръцкитѣ училища въ Мелникъ и Сѣръ (Македония), той въздигна училищното дѣло въ Свищовъ и се прослави въ крайдунавска България. Дѣдо Славейковъ, дѣдо Цанковъ и много други сж негови ученици. Христати Павловичъ замѣнява гръцкия езикъ съ български, като основалъ за пръвъ пѣтъ и дѣвическо училище, списвалъ книги за училищата и за прочитъ, като при това издалъ въ 1844 год. въ Б. Пеща историята на Отца Паисия подъ название „Царственикъ“ и по тоя начинъ даде силенъ тласкъ на национално-просвѣтното дѣло, възвѣстено отъ родоначалника на българското възраждане — Отца Паисия, чийто завѣтъ ще да е възприелъ чрѣзъ светата Рилска обителъ. Въ неговъ духъ говори Христати Павловичъ на българина, че е добръ, ако научи до съвършенство гръцкия езикъ, но му се моли „со слезы да не унищожавя своя родъ болгарскій“, т. е. да не се погърчва, а да пази своята народност. Дѣйността на Хр. Павловича, като даскалъ и книжовникъ, е отъ голѣмо национално значение, а въ частностъ за Свищовъ тя въздигна самосъзнанието на гражданитѣ и го насочи къмъ просвѣта. Въ Свищовъ се откри и първото частно търговско училище къмъ 1870 г. отъ бащата на бившия м-ръ на народната просвѣта Д-ръ Ив. Шишмановъ — Д. Е. Шишмановъ, който ясно схващалъ, че покрай класното образование, потрѣбно е и професионално. Свищовъ, освѣнъ това, ни даде видни държавни мъже: Драганъ Цанковъ, Григори Начевичъ, на Свищовъ чадо е и знаменитиятъ „щастливецъ“ Алеко Константиновъ, авторътъ на „Бай Ганя“, най-сетнѣ Свищовъ ни даде и видни благодѣтели по народната просвѣта: Дим. х. Василевъ, Т. Милановичъ, Парашкевъ Димитровъ, Кирилъ Д. Аврамовъ и Димитъръ А. Ивановъ. За първия се вече говори, а тукъ ще споменемъ и за Кирилъ Д. Аврамовъ и Д. А. Ивановъ.